

væggrund er at søge i hans Opfattelse af Statens eller Samfundets Tarv. Tænker man sig nu det Tilfælde, som aldeles ikke er uden mange Eksempler i Verdenshistorien, at Gerningsmandens Bevæggrund har været den, at han af en fremmed Magt har faaet kontant Betaling eller Løfte om andre Fordele, vil hans Oprør ikke falde ind under denne Definition. Nu kunde man dertil sige: Ja, det gjorde ikke saa meget, for han vilde komme for Nævninger alligevel, eftersom der i § 674 a. er en Bestemmelse om, at alle Forbrydelser, der kunne medføre Livsstraf, skulle for Nævninger. Men det, at han vil komme for Nævninger alligevel, hjælper i og for sig ikke til at gøre denne Definition korrekt. Hvad jeg har sagt viser, at der kan foreligge utvivlsomme Tilfælde af politiske Lovovertrædelser, som ikke omfattes af den Definition. Jeg skal gaa et lille Stykke videre. I Straffelovens § 73 hedder det, at: „Den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for, eller paa andre Maader end i §§ 71 og 72 virker for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod den danske Stat eller uberettiget Indblanding i dens Anliggender fra fremmede Magters Side, bliver at anse med Strafarbejde eller Statsfængsel indtil 6 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med andet Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel, for saa vidt højere Straf ikke maatte være forskyldt efter de i Kapitel 4 og 5 givne Regler.“ Her er altsaa igen en Lovbestemmelse, som omfatter Gerninger, der utvivlsomt i alle Tilfælde ville og maa henregnes til politiske Lovovertrædelser, for hvilke der ikke er foreskrevet Livsstraf, som altsaa ikke ere sikre paa efter § 674 a. at komme for Nævninger, og som kun ville falde ind under den givne Definition, hvis Gerningsmandens Bevæggrunde ere at søge i hans Opfattelse af Statens og Samfundets Tarv, men derimod ikke, hvis hans Bevæggrunde ligge i ganske andre Forhold, enten i hans Opfattelse af udenlandske Staters eller udenlandske Samfunds Tarv, eller i rent pekuniære Motiver.

Det forekommer mig, at dette er en saa væsentlig Mangel ved den foreslaaede Definition, at den allerede af den Grund ikke vilde kunne egne sig til at blive staaende i Lovforslaget. Men Definitionen har ogsaa Mangler i den Retning, at den er for vid. Dette ligger for en Del — ikke udelukkende, men for en Del — deri, at man ved at ville definere en politisk

Lovovertrædelse har ved Siden af Staten stillet Begrebet Samfundet op, og i, at man i den anden Afdeling af Definitionen har brugt en Betegnelse, der gaar langt ud over det politiske, idet man har brugt Begrebet Almeninteresse. Jeg skal vise de Herrer, hvad dette vil føre til. Lad os tænke os, at der sker en Arbejdsnødlæggelse, og under denne blive nogle, som ville fortsætte Arbejdet, ved Vold tvungne til at lade være. Gerningsmanden siger, at hans Bevæggrund er, at en Lønforhøjelse eller en Forkortelse af Arbejdstiden eller Afskaffelse af Hjemmearbejde, eller hvad det nu kan være, er i Samfundets Tarv, og det kan meget godt være, at han i det givne Tilfælde har Ret deri, det kan meget godt være, at man maa erkende, at man ikke kan forkaste hans Paastand om, at dette har været hans Bevæggrund. I saa Fald falder den Handling: med Vold at tvinge Personer fra at arbejde, ind under den opstillede Definition. Men jeg vil dog spørge, om der er nogen, der for Alvor — naturligvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og hans Meningsfæller fraregnede — vil kalde det for en politisk Lovovertrædelse? Eller lad os tage den anden Afdeling af Definitionen, hvor det, der gør Handlingen til en politisk Lovovertrædelse, er den sigtedes „af en Almeninteresse fremgaaede Meninger om Stats- eller Samfundsorganers Handlinger eller Virksomhed“. Der udbryder en Havnestrejke. Man vil for at sætte Strejken igennem forhindre, at Skibene blive ladede ved andre Folk, man gør den fra et taktisk Synspunkt set kloge Beregning, at hvis man kan stoppe Landets Udførsel, vil man derved lægge saa meget Pres paa Samfundet, at det maaske kan hjælpe til Sejr i Strejken. Politiet, Statsmagten i det hele, som har den Opfattelse, at det paahviler den at sørge for, at Arbejdet i Samfundet kan foregaa i Fred og Ro, spærrer nogle Havnepladser af, for at de Folk, der ville udføre Arbejdet, kunne komme til at arbejde, men der er nogle Folk — maaske nogle af de strejkende Arbejdere, maaske helt andre Folk —, som finde, at det virkelig er en Almeninteresse, en Sag, der er af Betydning for hele Samfundet, at faa denne Strejke vundet, og at det er en uforskammet Manner af Politiet at spærre Havnepladsen af, saa at de, der ville arbejde, kunne komme til at arbejde, og de gaa da løs paa Politiet og tvinger det bort, hvilket jo er en Lovovertrædelse. De sige: Vi have hand-